
AANTEKENING VAN HET MONDELING VONNIS

De tenlastelegging

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

primair:

hij op of omstreeks 16 juli 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om aan opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toe te brengen een of meermalen een mes en/of een vork, althans een of meer van dergelijke scherpe en/of puntige voorwerpen met kracht heeft geworpen naar en/of tegen en/of in het lichaam van die en/of met een vork heeft gestoken in de nek/hals van die , terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

subsidiair:

hij op of omstreeks 16 juli 2017 te Amsterdam, in elk geval in Nederland, er heeft mishandeld door die met een vork, althans met een dergelijk puntig voorwerp, in de hals/nek te steken.

Vrijspraak

Op basis van de verklaringen in het dossier staat vast dat op 16 juli 2017 zowel verdachte als aangever en getuige in een woning waren en dat daar ruzie is ontstaan tussen – in ieder geval – verdachte en aangever. Volgens aangever was verdachte tijdens de ruzie met messen aan het gooien. Aangever heeft toen een vork in zijn keel gekregen. Verdachte ontkent dit niet, maar verklaart dat hij handelde uit zelfverdediging, omdat aangever hem trachtte te wurgen.

De verdediging heeft verzocht aangever en getuige nadere vragen te laten stellen. Dat is ook geprobeerd, maar niet gelukt, omdat aangever niet kon worden gevonden en getuige niet meer bereikbaar was waardoor hij niet meer opgeroepen kon worden.

De rechter-commissaris heeft een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt waaruit blijkt dat zij het niet aannemelijk acht dat aangever en getuige binnen een redelijke termijn kunnen worden gehoord, omdat onduidelijk is waar zij zich bevinden. Het ondervragingsrecht, gericht op het horen van aangever en getuige, om de betrouwbaarheid van hun verklaringen te kunnen toetsen, kon dus niet worden geëffectueerd.

In zo'n geval (belastende verklaringen kunnen niet worden getoetst en aangevochten) rijst de vraag of dan nog wel sprake is van een eerlijk proces. Dat recht is vastgelegd in artikel 6 van het EVRM.

Of in een specifiek geval waarin het ondervragingsrecht niet kan worden uitgeoefend sprake is van een schending van artikel 6 EVRM (en er dus geen sprake is van een eerlijk proces) moet worden beoordeeld aan de hand van een aantal factoren, die zijn opgesomd in het arrest Al-Khawaja en Tahery tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Die opsomming begint met de vraag of er een legitieme reden is dat het ondervragingsrecht niet kon worden uitgeoefend. Gelet op het proces-verbaal van bevindingen van de rechter-commissaris is dat in deze zaak het geval. Van belang is vervolgens of de niet getoetste verklaringen het enige of de beslissende bewijsmiddelen zijn voor een bewezenverklaring en, zo ja, of er voldoende compenserende factoren zijn geboden om het gebrek te ondervangen en (daar gaat het uiteindelijk om) te zorgen dat het proces in het geheel nog eerlijk is.

De verklaringen van aangever en getuige zijn, gelet op het feit dat de verdachte zich beroept op noodweer, voor een bewezenverklaring van cruciaal belang, omdat daaruit volgt wat de omstandigheden waren ten tijde van het incident en aan de hand van die verklaringen de vraag kan worden beantwoord of sprake was van de in de tenlastelegging besloten liggende wederrechtelijkheid. De belastende verklaringen kunnen onvoldoende op hun betrouwbaarheid worden getoetst.

Gelet op de waarborgen van artikel 6 EVRM enerzijds en het niet kunnen toetsen van de belastende verklaringen anderzijds, terwijl het dossier onvoldoende steun biedt voor die verklaringen en deze gemotiveerd worden betwist door verdachte, is de politierechter van oordeel dat verdachte integraal moet worden vrijgesproken.

Niet getoetst kan immers worden of verdachte wederrechtelijk heeft gehandeld, of dat hij handelde uit noodweer. De politierechter zal verdachte daarom vrijspreken.

DE UITSPRAAK

T.a.v. feit 1 primair, feit 1 subsidiair:

Vrijpraak, nu de politierechter het ten laste gelegde feit niet wettig en overtuigend bewezen acht.

De politierechter zegt tegen verdachte dat de officier van justitie binnen 14 dagen hoger beroep kan instellen tegen dit vonnis.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal, dat door de politierechter en de griffier is vastgesteld en ondertekend.

De griffier is buiten staat dit proces-verbaal te ondertekenen.

